

[Leonhard Hansen.]

deres Virksomhed skal drives; det er dem, Arbejderne skal staa paa Pinde for baade tidligt og silde, men det gælder ogsaa kun dem, for fornuftige og forstandige Arbejdsgivere har ikke rejst Kritik med Hensyn til, at denne Lov skulde være til Gene for dem.

Loven har ikke affødt væsentlige Gnidninger mellem Parterne, og jeg mener at kunne bevise det. Det fremgaar af, at det i Henhold til Lovens § 7 nedsatte 3 Mands-Udvalg — hvoraf jeg for øvrigt har den Ære at være Medlem —, hvis Opgave er at træffe Afgørelse ved opstaaet Uenighed om præsteret Overarbejdes Lovlighed eller Udligning, meget sjældent har været i Funktion, idet de opstaaede Tilfælde har været meget faa. Jeg tror at turde sige, at i de sidste 4 Aar har der kun været 2 Møder i dette Udvalg, det ene Møde med 3 Sager og det andet med 7. Sager, saa man forstaaer, at der i hvert Fald ikke har været Gnidninger, der er værd at tale om mellem Arbejdere og Arbejdsgivere paa dette Omraade.

Det er min bestemte Opfattelse, at Loven har virket fuldt ud tilfredsstillende. Der har ingen Hindring været for Udførelse af nødvendigt Overarbejde.

Denne Lov koster ikke nogen noget, og med det Utal af Aftaler, som Loven har givet Grundlag for i Overenskomsterne mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, vil det være uforsvarligt at lade Loven udløbe og derved skabe et Tomrum, som uvilkaarligt vil afstedkomme Uro og Vanskeligheder paa Arbejdspladserne og skabe en Situation, som jeg mener bør undgaaes. Alle Parter er vel enige om at søge at bevare Arbejdsroen som et Led i hele Produktionens Trivsel. Landets Arbejderbefolkning ønsker denne Lov bibeholdt, og jeg er meget bange for, at det gode Samarbejde, der paa dette Omraade bestaar mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, ikke vil kunne fortsætte, dersom Loven mod Arbejdernes Ønske falder bort, og jeg tror, at Arbejderne i saa Fald selv vil forstaa at indrette sig. Den solidariske Aand, som Arbejderne viste gennem Arbejdsfordelingen i Tiden med de lave Understøttelser, hvor de i forholdsvis fast Arbejde værende delte deres Arbejdstid og Arbejdsløn med deres daarligere stilledes Kammerater, denne Aand vil, tror jeg, ogsaa gøre sig gældende, dersom Loven om Overarbejde falder bort. Regeringen kan ophæve Beskæftigelsesforanstaltningerne og Arbejdsfordelingsloven og derved drive Tusinder af Arbejdere ud i Arbejdsløsheden, men man kan ikke tvinge Arbejderne til at arbejde. Arbejderne har Overenskomst om

Arbejdstiden, men derudover saa nogenlunde Ret til at bestemme over deres Fritid.

Erhvervslivet er efter min Formening ikke tjent med, at Regeringen fortsat driver denne Politik, der er fjendsk over for Arbejderklassen. Ved Bortfaldet af denne Lov skabes der et Modsætningsforhold, som kunde være undgaaet. Jeg henstiller, at Regeringen benytter Lejligheden til at manifestere sin Vilje til fordrageligt Samarbejde ved at forlænge Loven. Det er en billig Foranstaltning, ja, den koster slet ikke noget.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det af det kommunistiske Parti forelagte Lovforslag.

[Hans Conrad Koefoed:] Det lave Arbejdsløshedstal og navnlig den Omstændighed, at snart sagt alle Virksomheder er ude af Stand til at faa den Arbejdskraft, de ønsker, danner efter vor Mening en daarlige Baggrund for Fremsættelsen af dette Lovforslag. Vi maa stadig hævde som vor Opfattelse, at kun gennem Arbejde og Produktion kan vort Land arbejde sig ud af den Fattigdom, som vi og vel hele Verden, i alt Fald hele Europa, er kommet ind i. I øvrigt er jeg i den nemme Situation, at jeg ganske kan henholde mig til Ministerens Redegørelse, og paa mit Partis Vegne skal jeg udtale, at vi ikke kan medvirke til en Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag. Imidlertid har det jo i den senere Tid været saadan, at selv ganske smaa Lovforslag, Forslag til Forlængelse af bestaaende Love, er blevet henvist til Behandling i Udvalg, og jeg skal derfor anbefale videre Forhandling om dette Lovforslag i et Udvalg. Jeg vil ogsaa gøre det, for at denne Rigsdagens Arbejdsdag ikke skal blive belastet med alt for mange Overarbejdstimer.

[Rytter:] Mit Parti mener ikke, der er tilstrækkelig Anledning til at forlænge den gældende Lov om Forbud mod Overarbejde. Vi er af den Opfattelse, at Tidspunktet nu er inde til at lade dette Forhold overgaa til en naturlig Regulering, og i øvrigt mener vi, at hele dette Spørgsmaal naturligt hører hjemme ved Overenskomstforhandlingerne mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, og vi har Tro til, at Spørgsmaalet vil kunne løses ved disse direkte Forhandlinger. Desuden vil jeg gøre opmærksom paa, at Forholdene i de forskellige Fag inden for de forskellige Virksomheder er saa vidt forskellige, at selve det at lovgive paa dette Omraade er en meget betænkelig Sag. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale, at man stemmer